

Мира Марковић се у својој књизи *Destierrada e imperdida* (Прогнана и неизгубљена) обрачунала са власником Пинка, Жељком Митровићем, некада блиским сарадником. Митровић је током '90-их био члан ЈУЛ-а, партије коју је водила Мира Марковић и захваљујући којој је, како пише супруга Слободана Милошевића, дебело профитирао.

Разлог за сукоб два некада блиска сарадника који је обелодањен у књизи, био је интервју Жељка Митровића дат хрватском Јутарњем листу 2007. године.

Иако Мира Марковић не наводи о којем је интервјуу и којим новинама реч, већ спомиње само "неке загребачке новине", из цитираних делова у књизи видљиво је да се ради управо о интервјуу с Митровићем који је под насловом "Мр. Пинк: Тежак сам око милијарду долара" Јутарњи лист објавио у другој половини августа 2007.

С обзиром на реакције које је објавила у књизи, коју су прошле недеље у Београду промовисали њени и некада блиски сарадници Слободана Милошевића, Миру Марковић су посебно погодиле изјаве које је 2007. дао власник Пинка - да је био "само члан ЈУЛ-а", да је све оно што је радио за ту странку било "професионално, а не политички", и како му је "политика служила као кишобран".

Очајан због изборне "грешке"

О томе да је Жељко Митровић био "само члан ЈУЛ-а", Мира Марковић пише да је био много више од тога и наводи пикантан детаљ:

"Био је кандидат за члана Главног одбора. Кад су на крају Конгреса на монитору у сали емитована имена кандидата за чланове Главног одбора и имена новоизабраних чланова Главног одбора, неко ме је дискретно обавестио да Жељковог имена нема на екрану и да је одјурио кући сав очајан", пише Мира Марковић и наставља:

"Разуме се, радило се о грешци. Био је врло активан у партији, народни посланик, било је логично да буде не само кандидат за члана Главног одбора већ и члан Главног одбора. Одмах сам га позвала кући, разговарала сам с једним очајним човеком. Набројао ми је, узбуђено, све своје заслуге за ЈУЛ и сву своју љубав према ЈУЛ-у, а ја сам све прихватила и замолила га да дође код мене кући. Рекла сам му да се ради о грешци и да ћемо ту грешку моментално исправити. И исправили смо је."

Утешен вечером на Ади Циганлији

"Пре него што сам пошла кући звали смо медије и молили да се у састав Главног одбора унесе и Жељково име", наставља Марковић. Некако смо у исто време дошли у Резиденцију. Он са женом. Не бих, разуме се, о визуелним и вербалним детаљима његовог очајања. Тешила сам га већ с врата до салона у којем смо сели. Мало касније нам се придружио мој муж. Објаснила сам му о чему се ради. Мало смо разговарали шалећи се на рачун тог пропуста и Жељкове реакције, онда сам ја позвала још неколико другова па смо отишли на вечеру у један мали ресторан на Ади. Жељко је био утешен".

У поглављу "Социјални и морални атеист", Мира Марковић описује и како је Митровић, захваљујући ЈУЛ-у, тих година почео нагло да се богати.

"У том периоду саградио је велику, лепу и модерну вилу за себе на Дедињу и огромну телевизијску зграду, такође на Дедињу", пише Марковић и закључује: "Жељко је од ЈУЛ-а добио више него што му је дао."

Вучићев пријатељ, који ће се приклонити свакоме ако има користи

Описујући Митровићев карактер, Марковић у књизи промовисаној прошле недеље каже: "После свих ових година је јасно - он ће се прикључити свакоме од кога може имати користи и дистанцираће се од свакога од кога је нема или сматра да може имати штете".

Мира Марковић додала је и да "Жељко Митровић данас у Србији слови као велики пријатељ Александра Вучића, потпредседника Српске напредне странке".

(Вести)